

РЕШЕНИЕ

№ 8058

гр. София, 10.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 23.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Гальов

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **1351** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК, вр. с чл.76, ал.5 от Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/

Образувано е жалба на „Славина- 2007“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес: [населено място], [улица], представлявано от управителя К. С. М., против Заповед № РД-21-24 от 09.01.2024г. на Директора на РЗОК- К., с която на дружеството –жалбоподател са наложени три санкции „финансова неустойка“, всяка от които в размер на 1000 /хиляда/ лева. Иска се отмяна на заповедта, като незаконосъобразна по посочени в жалбата съображения.

Ответникът- Директор на РЗОК-К. представя административната преписка свързана с издадената заповед. В открито заседание, оспорва жалбата, като неоснователна, чрез упълномощен представител- юрисконсулт. Иска се отхвърляне на жалбата и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД- С.-ГРАД /АССГ/, в настоящият съдебен състав, намира оспорването за процесуално ДОПУСТИМО, като депозирано в законния срок и съобразно с изискванията на АПК, пред родово и местно компетентния административен съд, от лице с активна процесуална легитимация. По отношение спазване срока за оспорване съдът констатира, че на последната страница от оспорения акт /л.12 от делото –гръб/ е отразено, че е получена от Тянка Б. на 16.01.2024г. Видно от приложеният заверен препис от пощенски плик /л.10 от делото/ жалбата е изпратена чрез „Български пощи“, като съдържа пощенско клеймо от

29.01.2024г., т.е. в предпоследния ден от законния 14-дневен срок, считано от връчване заповедта на 16.01.2024г. Жалбата е насочена срещу индивидуален административен акт, по смисъла на чл.21 от АПК, който по съществува си е неблагоприятен за оспорващата страна, поради което жалбата следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Процесното административно производство е започнато със Заповед № РД-20-465 от 27.11.2023г. на Директора на РЗОК-К., с която е възложена проверка на дружеството-жалбоподател, изпълнител по договор № 090682 от 30.06.2022г. за предоставяне на помощни средства, приспособления, съоръжения и медицински изделия, в това число изработване и ремонт, заплащани от НЗОК, конкретно за обект, с адрес: [населено място], [улица] / л.24 от делото/. Видно от съдържанието на заповедта, възложена е пълна проверка с обхват- изпълнение на изискванията на Наредба № 10 от 2009г. и договор № 090682 от 30.06.2022г. Указано е, че проверката следва да се извърши в периода от 27.11.2023г. до 31.12.2023г. и е възложена на двама поименно посочени контрольори.

За резултата от проверката е съставен Протокол № ПП-ПС-4 от 11.12.2023г. /л.19-21 от делото/. Видно от съдържанието на протокола е посочено, че са извършени проверки на документацията изготвена във връзка с посочените в протокола потребители относно отпускане на помощни средства /цифров слухов апарат и батерии за него/ през проверявания период. В това число, коментира се проверката на приемо-предавателни протоколи за месеците август, септември и октомври 2023г., както следва: изготвен на 24.08.2023г. за лицето С.Х.Х.; на 16.10.2023г. за лицето З.Ф.Р.; на 17.10.2023г. за лицето Г.И.С.. По отношение на първите двама са отпуснати слухов апарата и батерии, а за последната само батерии.

Направени са аналогични констатации, за това, че и в трите случая изпълнителят, който се е идентифицирал, че е отпуснал горепосоченото помощно средство чрез квалифициран електронен подпис /КЕП/ в специализирания софтуер на НЗОК е К. С. манева- управител на фирма „Славина-2007“ООД, но в търговски обект с регистрационен номер в РЗОК-П. /1600050/ и адрес в [населено място], [улица].

С позоваване на норми от Договор № 090682 от 30.06.22г. проверяващите обосновават констатация за три аналогични нарушения, съгласно чл.7, ал.1, вр. с чл.6, ал.3 от Индивидуалния договор, според които отпускането на такива средства се извършва само в конкретния търговски обект на дружеството, вписан в договора с РЗОК, като изпълнителят се идентифицира, че той е отпуснал помощното средство в съответния търговски обект чрез КЕП в специализиран софтуер на НЗОК. Сочи се, че в тези три случая изпълнителят /дружеството-жалбоподател/ не се е идентифицирал, че е отпуснал посоченото средство в търговския обект вписан в договора с РЗОК-К., с адрес: [населено място], [улица], бл.20-партер чрез КЕП в специализирания софтуер на НЗОК. Отпуснатото средство не фигурира и в отчета за м.август 2023г. /относно констатациите по т.1.1/ и м.октомври 2023г. /относно констатациите по т.1.2 и т.1.3/ към РЗОК-К. и няма съответно извършено плащане по договора с РЗОК-К..

В т.2 от протокола са направени констатации, че при извършената проверка на 30.11.2023г. на място в обекта в [населено място] е установено, че не са изпълнени условия, декларирани като налични, съгласно Приложение № 2 към заявлението за

сключване на индивидуални договор, а именно да е осигурена техническа възможност за ползване на софтуер, чрез който да има връзка със специализирания софтуер на НЗОК, респективно да е осигурен КЕП за връзка с този специализиран софтуер.

Констатациите по т.2 са обусловили извода на проверяващите, че в тази насока е осъществено друго нарушение, квалифицирано като такова по чл.3 и чл.6, ал.3, вр. с чл.1 от Индивидуалния договор.

При тези констатации проверяващите са предложили налагането на три санкции „финансова неустойка“, всяка от които в размер на 1000 лева, съгласно чл.24б, т.7 от индивидуалния договор, за нарушение на чл.7, ал.1 от договора /относно констатациите по т.1.1, 1.2 и 1.3/, а по отношение констатираното нарушение по т.2 от протокола, на основание чл.28, т.2 от Индивидуалния договор се предлага Възложителят да прекрати договора без предизвестие, с писмено уведомление.

Освен това са дадени задължителни предписания и срокове за отстраняването им, както и препоръки за подобряване на дейността, на основание чл.23, ал.1, т.5 от Индивидуалния договор.

Връчен е препис от протокола на отговорник на обекта в [населено място] на дата 14.12.2023г.

На 22.12.2023г. е представено писмено възражение от собственика и управител на проверяваната фирма, против съставения на 11.12.2023г. протокол, обсъден по-горе. Сочи се, че са изпълнени незабавно дадените препоръки относно техническа възможност за ползване на софтуер, чрез който да има връзка със специализирания софтуер на НЗОК. Позовава се на срока за проверката, който е посочен до 31.12.2023г., а съставеният протокол е от 11.12.2023г., поради което се заявява, че още в периода на извършваната проверка са изпълнени дадените предписания. Наред с това, оспорва се основаниято за налагане на три санкции по чл.24б, т.7 от договора, като изрично се подчертава, че съгласно чл.7, ал.2 от договора е записано, че отпускането на помощни средства за хора с увреждания разрешени на база одобренията на НЗОК се изпълнява „без териториални ограничения“.

След подаване на възражението същото е разгледано от административния орган, който с нарочно писмо уведомил фирмата, че възражението по т.1.1, т.1.2 и т.1.3 от протокола от 11.12.2023г. е неоснователно. За основателно е прието само оплакването досежно т.2 от протокола, а именно по повод дадените предписания. Именно в тази връзка е процедирано изменение на първоначалната заповед за извършване на пълна проверка, с което се изменя заповедта само по отношение времевия обхват на извършената проверка по отношение обекта в [населено място], т.е. проверката е нов краен срок за изпълнение – до 15.01.2024г. В тази връзка е съставена Заповед № РД-20-489 от 29.12.2023г. /л.25 от делото/.

Като възприел констатациите на проверяващите лица и предвид приетите за неоснователни възражения по първите три точки от протокола за извършена проверка от 11.12.2023г. ответният орган издал оспорената по делото заповед за налагане на три санкции „финансова неустойка“, всяка от които в размер на 1000 лева, наложени за трите описани по-горе нарушения.

При тези фактически констатации, съдът обоснова следните правни изводи:

Заповедта е издадена от компетентен орган, в кръга на материалната му компетентност по закон – чл.76, ал.2 от ЗЗО и с оглед териториалната му компетентност, според местоположението на обекта, който е проверяван-гр.К. и съгласно клаузите на Договор № 090682 от 30.06.2022г. и Допълнително

споразумение № 1 от 13.07.2023г. към него /л.86 и сл. от делото/, сключен в [населено място], между НЗОК, представлявана от Директора на РЗОК-К. и дружеството-жалбоподател. Спазена е писмената форма на акта, съгласно чл.59 ал.1 от АПК и съдържа всички изискуеми реквизити, с оглед валидността на акта, респективно са налице задължителните реквизити по чл.59, ал.2 от АПК, включително фактически и правни основания за постановената санкционна заповед.

Съдът счита, че при издаване на заповедта не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Това е така, защото издаденият акт е въз основа на започнато производство по проверка на конкретния обект, стопанисван от дружеството-жалбоподател в [населено място], като видно от направените констатации на проверяващите е спазен предметният обхват на проверката, като е извършена от надлежно оправомощените със съответната заповед контролори и в упоменатия времеви период. Съставен е официален документ-констативен протокол, обективиращ резултатите от извършената проверка, който е предявен в съответствие със законовите изисквания на юридическото лице, стопанисващо обекта, като са спазени правата му да подаде писмено възражение. По повод направеното възражение, от страна на ответния орган има изрично произнасяне, като с писмен отговор ответникът е уведомил фирмата, че възраженията и по т.1.1, т.1.2 и т.1.3 от протокола от 11.12.2023г. са неоснователни. В този смисъл, изцяло в съответствие с указаното в §9 от Допълнителното споразумение от 13.07.23г., с който се създава чл.23а от договора, а според описаното в ал.2 от създадената разпоредба, „в случаите, когато изпълнителят оспори констатациите на длъжностните лица, какъвто е случаят, директорът на РЗОК има право: „1. Да потвърди констатациите и да издаде мотивирана заповед за налагане на санкции, която се връчва на изпълнителя.“ Именно в съответствие с тези свои правомощия ответникът е уведомил изпълнителя, че намира първите три възражения за вменените аналогични нарушения за неоснователни, след което е процедирал с издадената заповед. В тази връзка, следва да се отбележи, че са изцяло неоснователни възраженията на дружеството за допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на заповедта. Както вече бе посочено, изменителната заповед касае само възражението по т.2 от първоначалния протокол от 11.12.2023г., т.е. частта в която са дадени предписания на фирмата. Актът, който е предмет на оспорване в настоящото производство не съдържа въобще дадени предписания, поради което този аспект от констатациите и резултатите от тях въобще не са относими към спора и са извън предмета на настоящото съдебно производство, поради което няма и да бъдат обсъждани.

По отношение правилното приложение на материалния закон и съблюдаване целите на санкционирането, съгласно закона, съдът независимо от доводите на жалбоподателя, в контекста на правомощията си да извърши цялостна проверка за законосъобразност на акта, взе предвид следното:

По делото е безспорен факта, че физическите лица са получили предписаните помощни средства- апарати и батерии, което и се установява от множеството приети писмени доказателства. Липсва въобще спор и относно факта, че за отпускането на помощните средства, т.е. за правото на пациентите да получат помощните средства не са налице отрицателни предпоставки, като такива дори не се твърдят от проверяващите лица.

Съгласно чл.7, ал.1 от Договора /л.27 от делото/, отпускането на помощните

средства, сред които и процесните за хора с увреждания, се извършва само в търговския обект на търговеца. Според указаното в чл.7, ал.2 от Договора отпускането на такива помощни средства за хора с увреждания се изпълнява без териториални ограничения.

Принципно е неправилно тълкуването на жалбоподателя, на което основава своите възражения за липса на териториални ограничения. Изрично е посочено в чл.7, ал.1 от договора, че отпускането се извършва само в търговския обект на търговеца. В случаят, без съмнение този търговски обект е в [населено място], защото договорът е сключен персонално за него и не може да се сподели тезата на жалбоподателя, че липсата на териториални ограничения следва да се тълкува, като възможност средствата да се отпускат и от друг обект, например в [населено място]. При положение, че предмет на договора е само и единствено обект на дружеството находящ се на територията на [населено място] е неуместно да се твърди, че отпускането може да стане и от друг обект в страната, защото всички други обекти, които фирмата притежава, независимо в кое друго населено място са разположени не са обхванати от действието на клаузите на този индивидуален договор и не би могло да се приеме разбирането на дружеството в тази насока.

От друга страна, еднопосочните писмени доказателства установяват, че и в трите процесни случая, помощните средства са отпуснати на трите физически лица именно в търговския обект на фирмата в [населено място]. Съгласно §1 от допълнителното споразумение от 13.07.2023г. и създадените в тази връзка текстове, сред които чл.2, ал.5 от договора, при предоставяне на помощните средства изпълнителят се задължава да изготви и предостави за подпис на лицето с увреждане приемо-предавателен протокол за предоставените средства, по образец, а те се съхраняват в рамките на 2 години от датата на издаването им и до изтичане на експлоатационния срок на отпуснатото средство. В случаят, и трите съставени надлежно приемо-предавателни протокола /л.92, л.94 и л.97/ относно лицата с увреждания удостоверяват, че помощните средства и в трите случая са отпуснати от обекта на дружеството в гр.К.. Нещо повече, и трите протокола са изготвени от оповестения във всички материали по делото отговорник на този обект- Тянка Б., утвърдена по надлежния ред /л.85 от делото/. Следователно, всички съдържащи се по преписката и неоспорени по делото писмени доказателства, съставляващи официални документи по своя характер, установяват по несъмнен начин, че помощните средства и в трите случая са отпуснати именно в търговския обект на фирмата в [населено място].

Съвсем отделен е въпроса, дали е спазено изискването на чл.16, ал.1 от договора относно задълженията на изпълнителя да се отразяват дейностите в специализирания софтуер непосредствено след извършването им, за което съгласно чл.6, ал.3 от договора за отпускането на помощните средства изпълнителят се идентифицира чрез квалифициран електронен подпис /КЕП/ в специализиран софтуер на НЗОК. В този смисъл, вмененото нарушение и в трите случая се изразява в това, че вместо с такъв наличен КЕП в обекта на фирмата в [населено място], е използван КЕП за друг неин обект, а именно на територията на [населено място]. Обаче, средството за идентифициране, т.е. използването на КЕП и неговите специфики, вкл. досежно обекта за който е регистриран са въпроси засегнати именно от нормите на чл.16, и

чл.6, ал.3 от Индивидуалния договор, респективно са извън предметния обхват на отношенията регулирани от чл.7 на договора. Това е така, защото последният обективира именно задължението на фирмата да отпуска помощни средства чрез конкретния си обект, в случаят в [населено място], което задължение на практика е изпълнено. Неизпълнено е задължението относно наличие на валиден КЕП регистриран само за този обект, в каквато насока са и констатациите по т.2 от първоначалния протокол и въз основа на който са дадени предписания. Тези констатации обаче не могат да обосноват извод за наличие на нарушение по чл.7, ал.1 от договора, респективно да се наложат санкции съгласно чл.24б от договора, създаден с подписване на допълнителното споразумение от 13.07.2023г., който предвижда за нарушение на чл.7, ал.1 от договора, т.е. за отпускане на помощни средства извън търговския обект на изпълнителя, вписан в договора с РЗОК финансова неустойка в размер на 1000 лева. Както вече бе посочено, еднопосочните писмени доказателства по делото установяват, че и в трите случая обсъждани в материалите по преписката помощните средства са отпуснати посредством приемо-предавателни протоколи именно от обекта на дружеството в [населено място]. Следователно, дори да е допуснато нарушение във връзка с използвания КЕП на управителя на фирмата, който следва да бъде използван за обекта на дружеството в [населено място], то нарушението е от съвсем различно естество, а именно във връзка с поетите задължения досежно техническата и информационна обезпеченост на конкретния обект, а не относно мястото на отпускане на помощните средства, в каквато насока са регулираните от чл.7 отношения. Това нарушение може да е основание за даване на предписание, дори за преустановяване на дейността, в случай, че не е изпълнено, както и за налагане на финансови неустойки, но само ако изрично е предвидена в договора и нормативната уредба такава хипотеза. Както е известно, в санкционните производства, каквото несъмнено е и настоящото съществуват два основни принципа, на *законоустановеност* на наказанието /санкцията/ и на неговата *индивидуализация*, т.е. съответствието му по вид и размер с релевантните към тази преценка факти и обстоятелства. Налагането на финансова неустойка следва да се извършва за точно конкретно предвидено в договора нарушение, в противен случай, същата се налага не за нарушение, което е извършено, а за друго деяние, а това в крайна сметка води до извода, че санкцията е наложена без основание. За да е налице *законоустановеност* на финансовата неустойка, следва за точното по вид нарушение да е предвидено налагането на конкретна санкция, а в случая такава не е

наложена за нарушение във връзка с неправилното използване на електронен подпис. Неустойката е наложена за нарушение по чл.7, ал.1 от договора, каквото се установи, че действително не е извършено. Вече бе изтъкнато и обстоятелството, че въпросите свързани с използването на валиден КЕП в конкретния обект и дадените предписания в тази връзка са извън предмета на делото, защото оспорената по делото заповед не ги засяга, нито е наложено наказание /санкция/, въз основа на подобна разпоредба от договора и допълнителното споразумение. В този смисъл, ирелевантно към произнасянето на съда е и евентуалното наличие на такова нарушение, което може да бъде предмет само на съответното административно, респективно съдебно производство.

При тези констатации, заповедта е материално НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНА и следва да бъде отменена изцяло, респективно подадената срещу нея жалба е ОСНОВАТЕЛНА, макар и по различни от изложените в нея съображения.

Разноски се претендират и от двете страни, а при този изход на спора такива се дължат само на жалбоподателя, на основание чл.143, ал.1 от АПК. В случаят, от представените доказателства за платен адвокатски хонорар на упълномощения представител в размер на 600 лева и платена държавна такса в размер на 50 лева, се обосновава извода, че следва да се присъди именно общият размер на сторените разноски- 650 лева, платими от РЗОК-К., в състава на която е издателят на отменения административен акт.

Мотивиран от горното, на основание чл.172, ал.2 от АПК, Съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ изцяло Заповед № РД-21-24 от 09.01.2024г. на Директора на РЗОК- К., с която на „Славина- 2007“ ООД са наложени три санкции „финансова неустойка“, всяка от които в размер на 1000 /хиляда/ лева, общо за сумата от 3000 лева, като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНА.

ОСЪЖДА Районната здравно-осигурителна каса /РЗОК/- К. да заплати на „Славина- 2007“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес: [населено място], [улица], представлявано от управителя К. С. М., сумата от 650 лева, разноски по делото пред АССГ.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщението до страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на

Република България.

СЪДИЯ: